

שיחת השבוע

ערב שבת-קודש
ראש-השנה

הגיליון השבועי לכל יהודי 873

כ"ט באלול התשס"ג
(26.9.03)

יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד — המרכז ת"ד 14 כפר חב"ד 72915, טל' 03-9607588 • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

תחל שנה וברכותיה

השנה קרו גם אירועים מפתיעים ובלתי-צפויים לחלוטין. מציאות חיינו השתנתה פתאום. יש בזה כדי להמחיש כמה הישועה האלוקית יכולה להיות מפתיעה ומהירה

האווירה הציבורית בשלהי תשס"ג מדוכדכת למדי. המציאות הביטחונית הקשה גובה מאיתנו קרבנות יקרים, וסופה אינו נראה. המצב הכלכלי מביא עוד ועוד משפחות אל סף עוני ומחסור, ואף מתחת לו, וגם כאן יש באופק רק גזרות וקיצוצים. מבחינת אופייה היהודי של המדינה תירשם השנה כשנת נסיגה וכרסום בערכים היהודיים.

מעציבות במיוחד הרפיסות וההססנות בהתמודדות עם האיום הביטחוני. כאן מדובר בחיי אדם, בפיקוח-נפש, ואף על-פי-כן מוסיפים לדשדש בביצה המדממת ואין מוצאים עוז לפתור את הבעיה מן השורש. הבעיה איננה איש זה או אחר, אלא עצם הנכונות למסור סמכויות ביטחוניות לידי אויבנו. יש דרך אחת יחידה להשיב את השקט והביטחון — לשוב וליטול לידינו את כל סמכויות הביטחון, לסלק מן הארץ את כל תומכי הטרור, ולהבהיר לאוכלוסייה כי לא תהיה שום פשרה עם מי שיעודד או יצדיק טרור ורצח יהודים.

במשך השנים ניסינו את כל הדרכים האחרות. עשינו הסכמים וישבנו בוועידות. הצענו להם את לב-ליבה של הארץ, ובסוף התברר שהיינו כאותו שוטה ש"גם אכל, גם לקה, גם שילם". אבל גם אחרי עשר שנים עקובות מדם עדיין לא מצאו קובעי המדיניות את אומץ-הלב הדרוש כדי להבין שיש דרך אחת ויחידה, היא הדרך הסלולה בתורת ישראל, כדי להבטיח בפועל את שלום הארץ ויושביה, גם בלי חגיגות 'שלום'.

הכינרת, המלחמה בעיראק

עם זה, השנה קרו גם דברים טובים, ובעיקר מפתיעים. זוכרים את הכינרת? לפני שנה אמרו כל המומחים כי אין שום סיכוי שמאגר המים העיקרי שלנו יתמלא, לאחר שהגיע לנקודת-שפל שלא הייתה כמותה. על-פי מיטב הבנתם, רק סדרת שנים גשומות יכולה לחלץ את הכינרת מהמשבר. ופתאום נפתחו ארובות

השמים, הכינרת התמלאה, ואנחנו נכנסים עכשיו לחורף כשהמפלס גבוה כל-כך, עד שיש חשש שיצטרכו לפתוח את הסכרים כדי למנוע הצפה.

המלחמה בעיראק, שמוטטה את משטר הרשע של הצורך מבגדאד, היא אחד הדברים המופלאים שהתרחשו השנה. העריץ הזה כבר הוכיח את יכולתו לטבוח רבבות בני-אדם בנשק השמדה המוני, והוא הלהיב את חלומותיהם של שונאי ישראל במדינות ערב באימויו להשמיד (היה-לא-תהיה) את המדינה היהודית. לשם מטרה זו עצמה חתר להשיג נשק גרעיני, ולו היה הדבר תלוי בו, זו הייתה רק שאלה של זמן ושל עיתוי לביצוע מזימתו.

והנה, הקב"ה סובב את האירועים בדרך פלאית כל-כך, שארה"ב וכמה מבעלות-בריתה קמו להעביר את שלטון הרשע הזה מעל פני האדמה. הללו התעמתו עם מרבית מדינות העולם, היו נכונות לספוג ביקורת נוקבת והפגנות סוערות, ולא זזו מנחישותן להיכנס למלחמה קשה, בכוחות אדירים, אל תוך-תוכי עיראק, כדי לחסל עד תום את משטרו של הצורר. על זה נאמר "לב מלכים ושרים ביד ה'".

"שמחה לארצך"

אלה אירועים מפתיעים ובלתי-צפויים לחלוטין. פתאום המציאות שאנחנו חיים בה השתנתה לגמרי. יש בהם כדי להמחיש כמה הישועה האלוקית יכולה להיות מפתיעה ומהירה.

וזו תפילתנו לקראת השנה החדשה — שלא נצטרך עוד לדשדש בתוך סבך הבעיות ולחפש פתרונות חלקיים. מצפים אנו שהקב"ה יראה לנו את ניסיו הגדולים, יביא לנו את משיח-צדקנו ואת הגאולה האמיתית והשלמה. שיתקיימו מילות התפילה שנאמר בראש-השנה: "תן כבוד ה' לעמך... שמחה לארצך וששון לעירך, וצמיחת קרן לדוד עבדך, ועריכת נר לבן-ישי משיחך, במהרה בימינו".

יש חדש

מזכים בשופר

בעקבות קריאתו הידועה של הרבי מליובאוויטש יצאו אי"ה חסידי חב"ד ביום ב של ראש-השנה לזכות יהודים במצוות תקיעת שופר. הם יבקרו אצל המאושפזים במרכזים הרפואיים, אנשי כוחות הביטחון, קשישים בבתי-אבות, עולים חדשים ואף אסירים בבתי-כלא, ויאפשרו להם לשמוע תקיעת שופר ולקיים את המצווה המרכזית של החג.

לוח-שנה לעולים

לקראת השנה החדשה הפיק האגף לקליטת העלייה במרכז צעירי-חב"ד לוח-שנה ברוסית. בלוח מובאים ההלכות והמנהגים לכל יום ולחגים ולמועדים, וכן מצויינים בו זמני הדלקת הנרות בכל העולם. הלוח יופץ בקרב העולים בארץ ובקרב יהודי מדינות חבר העמים. כמו-כן הפיקו צעירי-חב"ד עלונים צבעוניים על חגי תשרי, למבוגרים, לילדים ולעולים ממדינות חבר העמים.

סליחות אצל האבות

קהל רב הגיע בימים האלה לאמירת הסליחות במערת המכפלה. ביישוב היהודי בתברון נערכים למתפללים רבים בעצרת התעוררות וסליחות ביום רביעי, ה' בתשרי, עם הראשון לציון הגאון הרב מרדכי אליהו, ראשי ישיבות ושרים. הסליחות יתחילו בחצות הלילה. אולם יצחק יהיה פתוח. הסעות יצאו מירושלים. טל' 02-5401111.

למען החיילים

ביום חמישי, ו' בתשרי, יהיה ברדיו קול-חי (93FM) יום שידורים להתרמה בעבור רכישת אמבולנסים ממוגניירי, בתי-כנסת ניידים ותשמישי קדושה לחיילים ביחידות הקרבות.

זמני השבוע

ויחוללם ת"א חיפה בארבע אילת נירזרק					
כניסת השבת	5:56	6:11	6:02	6:13	6:09
צאת החג	7:05	7:07	7:06	7:07	7:30
פקס:	03-9606169				
אינטרנט:	www.chabad.org.il				
דואר אלקטרוני:	chabad@chabad.org.il				

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמור על קדושת הגיליון

שנה טובה ומתוקה, שנת גאולה

שלושה עניינים ב"ראש"

מהות כפולה

אלא לשון זה של חז"ל רומז לתוכן הכפול שבימי ראש-השנה ויום-הכיפורים: יש עניין התשובה, שמבחינת היבט זה ראש-השנה ויום-הכיפורים הם חלק מ"עשרה ימים", עשרת ימי תשובה; ויש המהות הייחודית של ראש-השנה ויום-הכיפורים, כימים בעלי תוכן מיוחד ועצמאי, ומבחינה זו ימי התשובה הם "בין ראש-השנה ליום-הכיפורים", כי ימי ראש-השנה ויום-הכיפורים עצמם עומדים בדרגה עליונה יותר.

כאמור, עניינו העצמי של ראש-השנה הוא – "תמליכוני עליכם", קבלת הקב"ה למלך. עניין זה עומד למעלה מהתשובה, שכן כל עוד לא קיבל עליו היהודי את מלכותו של הקב"ה, אין לדבר על קיום מצוות או על פגמים בקיומן. רק לאחר 'קבלת המלכות' בא שלב התשובה ותיקון הפגמים. זה הכוח המיוחד של יום זה, ראש-השנה, שהוא מגיע עד הקב"ה עצמו, ובה-בשעה מתקן את ענייני השנה כולה וגם מנהיג את כל ימות השנה.

(לקוטי שיחות כרך ד, עמ' 1144)

שם של דבר-מה המופיע בתורה אין פירושו שהחליטו באורח שרירותי לקרוא לדבר בשם זה, אלא השם מבטא את תוכנו ואת מהותו. כך גם השם 'ראש-השנה' מבטא את מהותו ואת תוכנו של יום זה, שהוא בבחינת 'ראש' של כל השנה כולה.

בראש רואים שלושה רבדים: ראשית, מעלותיו ותכונותיו הייחודיות של הראש מצד עצמו, שהוא למעלה מכל האיברים. שנית, העובדה שחיות כל האיברים כלולה בו. ושלישית, שהראש מנהיג את כל האיברים, גם לאחר שכל אחד ואחד מהם מקבל את חיותו הפרטית.

הכתרת המלך

גם בראש-השנה אנו רואים שלושה עניינים אלה: ראשית, ראש-השנה כיום בעל חשיבות מיוחדת ותפקיד מיוחד. עניינו של ראש-השנה המלכת הקב"ה למלך ("תמליכוני עליכם"). ביום זה היהודי מקבל עליו את מלכותו של הקב"ה, והתבטלות פנימית זו מגיעה כביכול עד עצמותו יתברך.

העניין השני בראש-השנה הוא עבודת התשובה. עבודה זו כבר יש לה קשר עם המצוות והמעשים של כל ימות השנה, אבל היא למעלה מהם. בגלל מעלתה זו של התשובה יש בכוחה לתקן את הפגמים והחסרונות בקיום המצוות, שכן היא עומדת בדרגה גבוהה מקיום המצוות עצמן.

מנהיג השנה

העניין השלישי בראש-השנה – יום זה 'מנהיג' את כל ימות השנה, על-ידי ההחלטות הטובות שאנו מקבלים בו. יהודי מקבל עליו בראש-השנה החלטות טובות, ואחר-כך, בשאר ימות השנה, הוא פועל כפי שהחליט וקיבל עליו בראש-השנה. כך יום זה 'מנהיג' את חיי היום-יום במשך השנה, כשם שהראש מנהיג את כל האיברים.

בכך יובן דבר תמוה: על הפסוק "דרשו ה' בהימצאו", דרשו חז"ל: "אלו עשרה ימים שבין ראש-השנה ליום-הכיפורים". והלוא בין ראש-השנה ליום-הכיפורים יש רק שבעה ימים ולא עשרה?!

מן המעייין

נושא השבוע: ראש-השנה

אמרת השבוע

תפילה לעני

בעיירה אחת התגורר יהודי עשיר, תקיף ועוז-פנים. שנה אחת הודיע כי הוא יהיה בעל-תפילה בימים הנוראים. בני הקהילה התייראו לסרב לו, עם זה, שלחו שלוחים אל רבי מאיר מפרמישלן וביקשו את עצתו. אמר להם הצדיק כי בעלי-תפילה נוהגים לבוא אליו ולקבל את ברכתו קודם ראש-השנה, ובוודאי יבוא גם עשיר זה.

כשנכנס אליו אותו עשיר אמר לו רבי מאיר: "מצאנו בספר תהילים שלוש תפילות – 'תפילה למשה', 'תפילה לדוד', ו'תפילה לעני'. יש מי שהוא צדיק כמשה, יש מי שהוא יודע נגן כדוד, ויש מי שאינו צדיק ואינו יודע נגן, אבל ליבו נשבר, כעני. אתה אינך צדיק, אינך יודע נגן, ובכל-זאת רוצה אתה להיות בעל-תפילה – אין לך עצה אלא להיות עני".

"לא, לא!", צעק האיש בבהלה, "אינני רוצה עוד להיות בעל-תפילה..."

אריכות התפילה

אדמו"ר הרש"ב מליובאוויטש היה מאריך מאוד בתפילת ערבית בלילה הראשון של ראש-השנה. תפילתו הייתה אורכת לא פחות משלוש או ארבע שעות. בסעודה היה מקצר מאוד. קריאת שמע שעל-המיטה היה קורא כארבע שעות.

חשבון-נפש של צדיק

רבי אלימלך מליז'נסק היה יושב ומתאנח בערב ראש-השנה ואומר: באילו פנים אבוא לפני המקום ביום הדין, והרי עבירות הרבה עברתי. והיה יושב ומונה אותן בפרוטרוט, כדרכו בקודש. לבסוף אמר: אם-כן, שיברון ליבי הוא שיעמוד לי ביום הדין.

חכמה ומלאכה

"תקיעת שופר חכמה ואינה מלאכה" (ראש-השנה כט,ד). בתקיעת שופר העיקר אינו ה'מלאכה' לתקוע ולהשמיע קול, אלא ה'חכמה' לפתוח את שערי הלבבות ולעורר את השומעים לתשובה.

(רבי בונם מפשיסחה)

כתיבה של פיקוח-נפש

פעם אחת, בראש-השנה שחל להיות בשבת, עמד רבי לוי-יצחק מברדיצ'ב וטען כלפי מעלה: ריבונו-של-עולם, בראש-השנה זה אתה חייב על-פי דין לכתוב את כל עמך בית-ישראל לחיים טובים ולשלום. שבת-קודש היום והכתיבה אסורה, חוץ מכתבה שהיא לצורך פיקוח-נפש. הרי שאסור לך לכתוב אותנו היום אלא בספר חיים...

שלוש הסופות

בכל שנה, בראש-השנה, יקבל עליו האדם להוסיף בשלושת הדברים האלה: הידור במצוות-עשה, זהירות ממצוות לא-תעשה, ותוספת הנהגה טובה.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

השבת ממתיקה דינים

"יום-טוב של ראש-השנה שחל להיות בשבת" – אם ראש-השנה חל בשבת, הרי זה יום-טוב ממש, שכן קדושת השבת משפיעה להמתקת הדינים ולעורר מידת הרחמים על ישראל, וגזר-דינם נכתב ונחתם לטוב.

(רבי חנוך מאלכסנדר)

למי חיכה הצדיק

זמן התקיעות התקרב. המתח בבית־המדרש גבר מרגע לרגע. המוני החסידים, שנהרו לקראת יום־הדין לסטולין, ציפו עתה לרבם, רבי אשר מסטולין, כי ישלים את הכנותיו, יצא מחדרו, וישוב למקומו לפתוח בסדר התקיעות, כמנהגו בכל שנה.

אולם הפעם השתנה הרבי בחדרו יתר על המידה. כבר עברה רבע שעה, חלפה גם חצי שעה, שעה תמימה, ועדיין פני הרבי אינם נראות. דבר כזה מעולם לא קרה, ודאגה התגנבה ללב החסידים.

לפתע נראה שמשו של הרבי מפלס לו דרך בין החסידים הצפופים, פונה לעבר כותל המזרח ולחוש דבר־מה באוזניהם של שניים מנכבדי החסידים. חיוורון הציף את פני השניים, והם מיהרו ללכת בעקבות השמש ויצאו מבית־המדרש.

חרושת של השערות וניחושים התפתחה במקום. "גזרה קשה מרחפת על הציבור", אמרו אלה. "אולי הרבי אינו חש בטוב?", הביעו אחרים את חששם. "אסון אירע בביתם של שני החסידים", ועוד כהנה.

חלפה לה עוד כמהצית השעה. לפתע נשמע רחש בקהל. הכול כיוונו את מבטיהם לפתח בית־המדרש, וזה המחזה שנגלה לעיניהם: ראשון צעד השמש, שרמז בתנועת יד מרגיעה כי בעוד רגע קט יכנס הרבי ויתחילו התקיעות. אחריו צעדו שני החסידים הנכבדים, רצינות רבה נסוכה על פניהם.

כעבור דקה הופיע הרבי בכבודו ובעצמו. פניו זוהרות באור עילאי והוא נראה כמרחף בעולמות עליונים. אך הרבי לא היה לבדו. הוא פסע שלוב־זרוע עם צעיר, שנראה כנכרי, חובש כובע מצחייה על ראשו. בעיניים מושפלות ובברכיים כושלות פסע הצעיר עם הרבי עד למקומו. הרבי הגיש לו מחזור־תפילה והחל להתקין את עצמו לקראת התקיעות.

"שלוימה", עברה לפתע המילה מפה לאוזן והרטיטה ללבבות. "שלוימה", מלמלו החסידים, והאוויר הדחוס ממילא נעשה טעון עוד יותר.

אחר־כך באו התקיעות ולאחריהן תפילת מוסף. כל אותו זמן נשאר העניין בגדר תעלומה. התעלומה גברה עוד יותר נוכח העובדה שבמשך כל התפילה עמד שלוימה ליד הרבי וכל גופו רועד מבכי. מה מסתתר מאחורי כל זאת?

שופר בשבת?

אם רוצים עוד סיבה שבגללה כדאי לצפות לביאת המשיח, הרי קביעות של ראש־השנה בשנה זו מזמנת לנו סיבה כזאת: כל עוד לא בא משיח־צדקנו אין אנו יכולים לתקוע בשופר בראש־השנה שחל בשבת, אולם כשיבוא משיח־צדקנו במהרה בימינו נתקע בשופר גם ביום א של ראש־השנה, אף־על־פי שחל בשבת.

אין תוקעים בשופר בראש־השנה שחל בשבת משום גזירה של חכמי ישראל. מסבירה הגמרא (ראש־השנה כט,ב): "הכול חייבין בתקיעת שופר, ואין הכול בקיאים בתקיעת שופר; גזירה שמה ייטלנו בידו וילך אצל הבקי ללמוד, ויעבירו ד' אמות ברשות־הרבים". כלומר, בגלל החשש, שמה הדיוטות יעבירו את השופר ברשות־הרבים ויעברו על איסור הוצאה בשבת — ביטלו חז"ל את מצוות תקיעת שופר בראש־השנה שחל בשבת. אולם כשיבוא המשיח והעולם כולו יתעלה, לא יהיה מקום לגזירות ולחששות, ואז יחזרו לתקוע בשופר גם בראש־השנה שחל בשבת.

התעוררות העונג

תורת החסידות עוסקת ברבדים העמוקים יותר. הגזירה של חז"ל שלא לתקוע בשופר בראש־השנה שחל בשבת מעוררת שאלה גדולה. ידוע שכל שפע החיים ששופע לעולמות במשך השנה בא על־ידי תקיעת השופר. השופר מעורר חיות חדשה מפנימיותו ועצמותו של הקב"ה. יוצא אפוא, שביטול המצווה בראש־השנה שחל בשבת, לכאורה מונע מאיתנו את ההשפעות העליונות של השופר!

הסבר העניין טמון במהותה הפנימית של תקיעת השופר. לשופר תפקיד מרכזי בהכתרת הקב"ה למלך על העולם. בכל שנה יש לעורר מחדש, כביכול, אצל הקב"ה את רצון המלוכה, וכדי לעורר רצון כזה יש לעורר תחילה נקודה של עונג בקיום העולם. כלומר: צריך שהקב"ה יתענג כביכול מקיומו של העולם, ועל־ידי כך יתגלה הרצון למלוך עליו.

כיצד מעוררים את העונג הזה? — על־ידי השופר. תקיעת השופר מבטאת את הצעקה הפנימית של היהודי אל הקב"ה, צעקה חסרת מילים שפורצת מעומק הלב, המגיעה עד פנימיותו ועצמותו של הקב"ה ומגלה עונג בקיומו של העולם. על־ידי־זה מתעורר אצל הקב"ה רצון חדש למלוכה, והוא נענה לבקשת עם־ישראל: "מלוך על העולם כולו בכבודך".

דרגה עליונה של עונג

כאשר ראש־השנה חל בשבת, אין צורך כל־כך לעורר את העונג העליון, מכיוון שהשבת עצמה עניינה עונג. העונג הוא ממהותה של השבת, שכן היא באה לאחר סיום המלאכה ("ויכל אלוקים"), ואז מתעורר עונג רב למראה המלאכה שהושלמה. עונג זה, שהיה בשבת הראשונה של הבריאה, חוזר וניעור מדי שבת.

לכן כאשר ראש־השנה חל בשבת, נפחתת חשיבותו של השופר, שכן השבת עצמה מחוללת את מה שעושה תקיעת השופר. עצם מציאותה של השבת מעוררת את העונג העליון, ועל־כן די שעם־ישראל רק אומר את פסוקי ה'מלכות', 'זיכרונות' ו'שופרות', כדי שהקב"ה יקבל את הבקשה להיות מלך על העולם.

אולם בכל־זאת יש דרגה עליונה יותר של עונג שאין בכוחה של השבת לעוררה, ולכן יש חשיבות לתקיעת השופר גם בראש־השנה שחל בשבת. אלא שאין בכוחנו להגיע לדרגה עליונה זו בכל מקום. רק בבית־המקדש אפשר היה להגיע לשלמות זו על־ידי תקיעת שופר בראש־השנה שחל בשבת, ולכן לא ביטלו חז"ל את תקיעת השופר בבית־המקדש. אולם בכל מקום אחר אין אפשרות להגיע לדרגה זו, ולכן אפשר להסתפק בפעולה שנוצרת על־ידי עצם השבת.

אבל בזמן הגאולה, כאשר יתעלה העולם כולו לדרגה עליונה יותר, יהיה אפשר להגיע בכל מקום לאותה פעולה שהושגה על־ידי תקיעת שופר בבית־המקדש בראש־השנה שחל בשבת, ולכן אז נתקע בשופר גם בראש־השנה שחל בשבת, ונעורר שפע נשגב של אור אלוקי לעולם (מקורות: ספר המאמרים מלוקט כרך א, עמ' תכא ואילך).

רק בתום התפילה החלו הפרטים מצטרפים זה לזה והתמונה המלאה נתבהרה והלכה. בתורה ובריאה. אחר־כך — בחור שלוימה היה בנו של אחד החסידים.

חומדים כחתן לבתם.

שלוימה כבר היה בשלב שדובר בו נכבדות בשעה שאירע המפנה. זה היה בראשית השנה החולפת, כאשר נודע כי שלוימה הלך שבי אחר רוחות הזמן והאידיאלוגיות שמכרו נואמי הכירות להמונים, ופרק מעליו עול תורה ומצוות.

את שיברון־הלב של הוריו אין צורך לתאר. לא הועילו כל התחנונים וניסיונות השכנוע — שלוימה היה נחוש בדעתו להשליך מאחוריו גוו את עברו המפואר ולדבוק בדרכו החדשה. תחילה היה הדבר לשיחת הבריות, אך אט־אט נשתכח העניין מלב האנשים. בחלוף כמה חודשים סיפרו כי שלוימה שינה את הופעתו לגמרי, נקשר לחבורת צעירים מסויימת, ולפרנסתו החל לעבוד בנגרייה שבקצה העיר.

הבוקר, כשפנה הרבי לחדרו להתכונן לתקיעות, השתהה שם ארוכות. כעבור כשעה יצא מחדרו, אפוף שרעפים. הוא פנה לשמשו ושלוו לקרוא לשני החסידים הנכבדים שבשמש נקב. בבואם אליו אמר להם הרבי: "איני יכול לגשת לתקיעות בלי האברך שלוימה, ססר מהדרך. צאו עכשיו העירה וחפשו אחריו בכל מקום עד שתמצאוהו. אמרו לו כי אני קורא לו וכי לא אתקע היום בשופר עד אשר יבוא לכאן".

מתוחים ובהולים נחפזו שני החסידים לקיים את מצוות הרבי. הם חיפשו בכמה כתובות, שאלו וביררו, עד שהגיעו לפתח הנגרייה שבקצה העיר. תחילה התקשו לזהות את שלוימה בין שאר עובדי הנגרייה, אולם התדממה שאחזה בו למראה החסידים הלבושים חג — הסגירה אותו.

"הרבי יושב בחדרו ומצפה לך. הוא ביקש למסור לך כי לא ייצא היום לתקיעות בלעדיך", הודיעו לו והמתינו בחשש כבד לתגובתו.

פניו של שלוימה החווירו והסמיקו חליפות. "תקיעות", מלמל לעצמו, "תקיעות"... החסידים היו עדים למאבק האיתנים שהתחולל אותה שעה בנפשו ושהשתקף במראה פניו ובתנועות גופו.

לאחר דקה ארוכה נצנח של שתיקה רוויית מתח — השליך לפתע שלוימה את פטישו מידו, הסייר מעליו באחת את סינורו ופרץ החוצה בריצה.

כשהגיע שלוימה לחדר הרבי כבר המתין לו הרבי על המפתן וקידמו בפנים מאירות. הוא לא אמר לו מילה, רק לקחו בזרועו ונכנסו עמו לבית־המדרש.

שלוימה נשאר גם ביום השני של ראש־השנה ובעשרת־ימי־תשובה וביום־הכיפורים. שוב לא עזב את בית־המדרש.

נציפייה לנאורה "עשר קרנות הן, ובתחילה היו כולן ניתנות בראשם של ישראל... ואימתי הקב"ה מחזירן למקומן? לכשיתרומם קרנו של מלך המשיח, דכתיב 'ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו'" (מדרש שמואל כרשה ה)

"להימנע ממחלוקת, מהלבנת-פנים, משנאת-חינים"

מאמציו לעניין המחלוקת. שומה עלינו להימנע מהלבנת-פנים, מלשון-הרע ומשנאת-חינים. חובת השעה היא להרבות אהבת-חינים ואחדות לשם שמים".

עם זה הרב עמאר סבור כי "לצד הצרות והאסונות שפקדו אותנו אסור להתעלם גם מהניסים שחולל לנו הקב"ה, ועל כולם – נפילת הצורר העיראקי והרס משטרו, לאחר שבמשך עשרות שנים איים עלינו ואף מימש את אימויו לפני עשור בשולחו אלינו את טיליו. די שניזכר בפחד מפני נשק לא-קונבנציונלי שאחזו בציבור ובהיערכות העצומה של כוחות הביטחון בארץ לקראת המלחמה בעירק, כדי להבין את גודל הישועה שנעשתה לנו".

לבקש את משיח-צדקנו

מה עלינו לעשות בפועל?

"לפנות אל הקב"ה ולומר לו בלב שלם: 'אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה. חוס ורחם עלינו ואמור די למחלות, די לתאונות-הדרכים, די לפיגועים. האר את חשכת גלותנו במאור תורתך, דבק ליבנו במצוותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך. שלח לנו את משיח-צדקנו'. אם אמנם נעשה כך כולנו, בוודאי נזכה לכתיבה וחתימה טובה ולשנת גאולה וישועה".

הרב עמאר: "להרבות בזכויות ולהטות את הכף"

יקראוהו באמת'. כלומר, כל הקורא אל ה' וחפץ בקרבנות, הקב"ה קרוב אליו. 'לכל קוראיו' ממש – בין מי ששומר תרי"ג מצוות ובין מי שעדיין אינו מדקדק בהן כל-כך".

לא להתעלם מהניסים

"חובת חשבון-הנפש ועשיית התשובה מקיפה את כל חלקי הציבור", אומר הרב. "אצל יהודים שומרי תורה ומצוות, שיצר-הרע מתקשה להסיתם לבטל מצוות ולעבור על איסורי תורה, הוא מכונן את עיקר

נה קשה עברה עלינו. קרבנות הפיגועים הנוראים – ביניהם עוללים רכים שלא טעמו טעם חטא, כלות ערב חופות, קשישים ונשים – הצטרפו למאות קרבנותיו של גל הטרור, שראשיתו בראש-השנה לפני שלוש שנים. הציבור נבוך ומחפש עידוד ותקווה, ואך טבעי הוא כי יבקש את פי 'עניי העדה'.

הרב הראשי לישראל, הראשון לציון הרב שלמה עמאר, גדול בתורה ונעים הליכות, הוא ללא ספק אחת הדמויות המיוחדות, אשר בכוחן לפנות אל כלל הציבור ולדבר אליו בשפה ברורה ומונבת. בין עשרות שיעורי התורה וכינוסי ההתעוררות שהשתתף בהם, מצא הרב עמאר מעט זמן כדי לחלוק עמו את הרהוריו על השנה החולפת ואת תקוותיו לשנה החדשה.

הקב"ה מטלטל אותנו

"אף-על-פי שנסתרות דרכי ה', אי-אפשר שלא להזדעזע וזעזוע עמוק נוכח האסונות הרבים שהכו בנו באחרונה. הקב"ה מטלטל אותנו מתדרמתנו, וקורא 'עורו ישנים מתדרמתכם'. בהקשר זה יש להזכיר את דברי הרמב"ן, 'שליפיהם אינו דומה העובר על מצוות ה' בארץ-ישראל לעושה כן בשאר מקומות. נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד ה' אלוקינו', אומר הרב עמאר.

הימים ימי חשבון-נפש ותשובה. "במיוחד בראש-השנה, יום הדין, עלינו לחשוב חשבוננו של עולם ולהרבות בזכויות כדי להטות את הכף לצד החסד. כמורכב חשוב להקדיש יום זה לתפילה בלב נשבר ונדכא. ואל יאמר שום אדם, מי אני שאתפלל, כי כבר נאמר בתהילים 'קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר

המקום יודאיקה שלך
 לתשמישי-קדושה ומוצרי יהדות משלוחים לכל רחבי הארץ והעולם

תפילין * מזוזות * ספרי-קודש * כלי כסף * קלטות וידאו חינוכיות ותקליטורי מחשב * משחקים חינוכיים

הזמנות טלפונית מתקבלות בין השעות 10:00-18:00 ונשלחות באותו יום

טל' 1-700-704120

פִּינֵת הַהֲלָכָה
 מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

הדלקת נרות במוצ"ש
שאלה: מה מיוחד השנה בהדלקת הנרות בליל שני של ראש-השנה?
תשובה: בדרך-כלל מדליקים נרות שבת (וכנהוג – גם נרות-יום-טוב) זמן מסויים קודם שקיעת השמש, אולם בליל ב של ראש-השנה מדליקים נרות רק אחרי זמן צאת השבת. המתפללת ערבית אומרת 'הבדלה' בתוך תפילת שמונה-עשרה ('ותודיענו'). אישה שאינה מתפללת אומרת תחילה "ברוך המבדיל בין קודש לקודש".

בהדלקת נרות הנעשית ביום-טוב עצמו, שאסור להדליק בו אש חדשה, מדליקים רק מאש קיימת (ויש לזכור להשאיר לשם כך מערב החג גר-נשמה וכדומה). כמורכב אין לכבות את הנפרו שמעבירים בו אש, אלא להניחו שיכבה מעצמו.

יש נוהגים גם בנרות יום-טוב לכסות את העיניים לאחר ההדלקה ולברך, וכן מנהג חב"ד. מקצת הספרדים (יוצאי מרוקו, סלוניקי, טורקיה) ומקצת האשכנזים (יוצאי ליטא

"שולחן שבת" עושה לכם שבת אחרת
 שולחן השבת שלכם יראה אחרת עם הסדרה המופלאה.

על כל פרשה שלוש-עשרה שיחות ורעיונות, עשירים וקולעים, בעלי מסר ומוסר-השכל, בשפה שווה לכל נפש. מעובדים מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש, המאיר את פרשיות התורה ואת מועדי ישראל באור מקורי ומיוחד

להשיג בחנויות הספרים המובחרות. להזמנות בכרטיס אשראי (ולא תוספת דמי משלוח): "יודאיקה", 1-700-704120